

KINH THUYẾT VÔ CẤU XỨNG

QUYỂN 4

Phẩm 7: quán HỮU TÌNH

Khi ấy, Đại sĩ Diệu Cát Tường hỏi Bồ-tát Vô Cấu Xứng:

–Bồ-tát quán các hữu tình như thế nào?

Bồ-tát Vô Cấu Xứng trả lời:

–Ví như thầy ảo thuật quán sát những việc mình hóa ra. Bồ-tát quán sát một cách thật đúng đắn về tất cả hữu tình cũng vậy.

Thưa Bồ-tát Diệu Cát Tường! Như người trí quán trăng trong nước, quán ảnh tượng trong gương, quán nước của dọn nắng, quán âm thanh vọng lại, quán thành, đài bằng mây giữa hư không, quán sự chắc thật nơi đồng bọt nước, quán bong bóng nước vừa nổi lên là tiêu mất ngay, quán phần lõi cứng của cây chuối, quán đại thứ năm, quán uẩn thứ sáu, quán căn thứ bảy, quán xứ thứ mười ba, quán giới thứ mười chín, quán các ảnh tượng của sắc nơi cõi Vô sắc, quán hạt giống mục nát mà nảy mầm, quán áo quần làm bằng lông rùa, quán người chết yếu mà thọ dụng vui chơi, quán quả Dự lưu mà có phân biệt thân kiến, quán quả Nhất lai thọ hữu thứ ba, quán quả Bất hoàn nhập vào thai mẹ, quán độc tham, sân, si của bậc A-la-hán; quán Bồ-tát chứng đắc nhãn có tâm tham lam, keo lận, phạm giới, sân, hại; quán tập khí tương tục của chư Như Lai, quán người mù bẩm sinh thấy các màu sắc, quán định trụ diệt có hơi thở ra vào, quán dấu chân chim giữa hư không, quán căn của người bán thạch ca có tác dụng, quán con của người thạch nữ có tạo nghiệp, quán điều Phật hóa ra có các trói buộc, quán các sự rối ráo mà phát sinh phiền não, quán những gì đã thấy sau cơn mộng, quán không có lửa mà bị đốt cháy, quán A-la-hán có những đời sau, Bồ-tát nên quán sát tất cả hữu tình như vậy. Vì sao? Vì các pháp vốn không, chân thật vô ngã, không có hữu tình.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát Diệu Cát Tường nói:

–Nếu Bồ-tát quán tất cả hữu tình như vậy thì phải tu hành tâm Từ bi như thế nào?

Bồ-tát Vô Cấu Xứng trả lời:

–Sau khi Bồ-tát quán hữu tình như vậy rồi, tự nghĩ vì các hữu tình mà ta phải nói pháp như vậy để họ hiểu rõ ràng. Đó gọi là tu hành tâm Từ bi một cách chân thật và các hữu tình hoàn toàn an lạc, Bồ-tát ấy tu tâm Từ tịch diệt vì không có các chấp giữ, tu tâm Từ vô nhiệt vì lìa phiền não, tu tâm Từ như thật vì ba đời bình đẳng, tu tâm Từ không chống trái vì không cùng khởi, tu tâm Từ vô nhị vì lìa trong ngoài, tu tâm Từ không hoại vì trụ rất ráo, tu tâm Từ kiên cố vì ý lạc tăng thượng như kim cương, tu tâm Từ thanh tịnh vì bản tánh thanh tịnh, tu tâm Từ bình đẳng vì đồng với hư không, tu tâm Từ A-la-hán vì diệt trừ hẳn giặc kết sử, tu tâm Từ Độc giác vì không nhờ sự giúp đỡ của thầy, tu tâm Từ Bồ-tát vì làm thành tựu đầy đủ cho hữu tình không dừng nghĩ, tu tâm Từ Như Lai vì giác ngộ tánh chân như của các pháp, tu tâm Từ Đức Phật vì giác ngộ hữu tình đang ở trong mộng, tu tâm Từ tự nhiên vì theo sự vận hành mà giác ngộ tánh của các pháp, tu tâm Từ Bồ-đề vì đồng một vị, tu tâm Từ không thiên vị vì đoạn sự thương ghét, tu tâm Từ đại Bi vì làm sáng rõ Đại thừa, tu tâm Từ không tranh chấp vì quán vô ngã, tu tâm Từ không nhằm chán vì quán tánh không, tu tâm Từ pháp thú vì lìa sự luyến tiếc, tu tâm Từ tịnh giới vì tạo mọi thành thực cho các hữu tình phạm giới, tu tâm Từ kham nhẫn vì bảo hộ mình và người đừng làm cho tổn hại, tu tâm Từ tinh tấn vì gánh vác khổ cho các hữu tình làm những việc lợi lạc, tu tâm Từ tinh lự vì không còn ái nhiễm, tu tâm Từ Bát-nhã vì lúc nào cũng đều hiện trí pháp, tu tâm Từ phương tiện vì thị hiện khắp tất cả các môn, tu tâm Từ diệu nguyện vì đã phát sinh vô lượng đại nguyện, tu tâm Từ đại lực vì có thể làm tất cả việc rộng lớn, tu tâm Từ Nhã-na (trí) vì hiểu rõ tánh tướng của tất cả pháp, tu tâm Từ thần thông vì không hoại tánh tướng của tất cả pháp, tu tâm Từ thấu giữ sự việc vì dùng phương tiện làm lợi ích cho các hữu tình, tu tâm Từ không chấp trước vì có vô ngại nhiễm, tu tâm Từ không đối trá vì ý lạc thanh tịnh, tu tâm Từ không dua nịnh vì gia hạnh thanh tịnh, tu tâm Từ không lừa gạt vì không hư dối, tu tâm Từ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tâm sâu xa vì lìa vết nhớ, tu tâm Từ an lạc vì làm cho chúng sinh có sự an lạc của chư Phật.

Thưa Bồ-tát Diệu Cát Tường! Đó là Bồ-tát tu tâm đại Từ.

Bồ-tát Diệu Cát Tường nói:

–Bồ-tát tu tâm đại Bi như thế nào?

Bồ-tát Vô Cấu Xứng trả lời:

–Tạo ra những căn lành tăng trưởng nào cũng đều đem lợi lạc cho các hữu tình, không tham tiếc gì cả. Đó gọi là Bồ-tát tu tâm đại Bi.

Bồ-tát Diệu Cát Tường hỏi:

–Bồ-tát tu hành tâm đại Hỷ như thế nào?

Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói:

–Làm lợi ích cho các hữu tình đều hoan hỷ không hối hận. Đó gọi là Bồ-tát tu tâm đại Hỷ.

Bồ-tát Diệu Cát Tường hỏi:

–Bồ-tát tu tâm đại Xả như thế nào?

Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói:

–Làm lợi ích với tâm bình đẳng không trông mong quả báo. Đó là Bồ-tát tu tâm đại Xả.

Bồ-tát Diệu Cát Tường hỏi:

–Nếu các Bồ-tát sợ sinh tử thì phải nương vào đâu?

Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói:

–Nếu các Bồ-tát lo sợ sinh tử phải luôn nương tựa vào đại ngã của chư Phật.

Lại hỏi:

–Bồ-tát muốn trụ vào đại ngã phải trụ như thế nào?

Trả lời:

– Muốn trụ vào đại ngã phải trụ trong sự giải thoát bình đẳng của tất cả hữu tình.

Lại hỏi:

–Muốn làm cho tất cả hữu tình giải thoát nên trừ diệt những gì?

Trả lời:

–Muốn làm cho tất cả hữu tình được giải thoát phải diệt trừ phiền não của họ.

Hỏi:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Muốn diệt trừ phiền não cho tất cả hữu tình nên tu những gì?

Trả lời:

–Muốn diệt trừ phiền não cho tất cả hữu tình nên tu quán sát các tác ý đúng như lý.

Hỏi:

–Muốn tu, quán sát các tác ý đúng như lý nên tu như thế nào?

Trả lời:

–Muốn tu, quán sát các tác ý đúng như lý phải tu các pháp không sinh không diệt.

Hỏi:

–Pháp nào không sinh? Pháp nào không diệt?

Trả lời:

–Pháp bất thiện là không sinh, pháp thiện là không diệt.

Hỏi:

–Pháp thiện và bất thiện lấy gì làm gốc?

Trả lời:

–Lấy thân làm gốc.

Hỏi:

–Thân lấy gì làm gốc?

Trả lời:

–Lấy tham dục làm gốc?

Hỏi:

–Tham dục lấy gì làm gốc?

Trả lời:

–Lấy phân biệt hư vọng làm gốc.

Hỏi:

–Phân biệt hư vọng lấy gì làm gốc?

Trả lời:

–Lấy vọng tưởng điên đảo làm gốc.

Hỏi:

–Vọng tưởng đảo vọng lấy gì làm gốc?

Trả lời:

–Lấy vô trụ làm gốc.

Bồ-tát Diệu Cát Tường hỏi:

–Như vậy vô trụ lấy gì làm gốc?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói:

–Hỏi như vậy là phi lý. Vì sao? Vì vô trụ tức là không có gốc cũng không có chỗ trụ. Do không gốc, không có chỗ trụ nên có thể kiến lập tất cả các pháp.

Bấy giờ, trong nhà của Bồ-tát Vô Cấu Xứng có một Thiên nữ ở lâu rồi, thấy các bậc Đại nhân giảng nói pháp thì đạt được điều chưa từng có, nên vui mừng khôn xiết, liền hiện thân mình, dùng hoa trời rải cúng dường các Bồ-tát và chúng đại Thanh văn. Khi hoa trời ấy đến thân Bồ-tát thì hoa liền rơi xuống đất, còn đến thân các vị đại Thanh văn thì hoa dính vào không rớt. Chúng đại Thanh văn muốn phủi hoa, bèn dùng thần lực của mình nhưng vẫn không sao rớt xuống.

Thiên nữ hỏi Tôn giả Xá-lợi Tử:

–Vì sao phải phủi hoa?

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

–Vì hoa không như pháp nên tôi phủi nó.

Thiên nữ nói:

–Thôi, Tôn giả đừng cho hoa ấy là không như pháp. Vì sao? Vì hoa ấy là như pháp. Thưa Tôn giả! Chỉ có Tôn giả là không như pháp. Vì sao? Vì hoa không phân biệt, không phân biệt khác, chỉ có Tôn giả tự có phân biệt, có phân biệt khác đó thôi. Đối với pháp thiện trong Tỳ-nại-da, nếu người xuất gia có phân biệt, có phân biệt khác tức là không như pháp. Còn nếu không phân biệt, không phân biệt khác tức là như pháp.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Thấy các Bồ-tát hoa không dính vào người đều do các vị ấy đã đoạn trừ hẳn tất cả phân biệt và phân biệt khác, thấy các Thanh văn hoa dính vào thân là vì chưa đoạn tận tất cả phân biệt và phân biệt khác.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Như khi nào người có sợ sệt thì phi nhân tìm đến làm hại. Nếu không sợ sệt thì tất cả phi nhân không làm hại được. Nếu ai sợ nghiệp phiền não sinh tử thì bị sắc, thanh, hương, vị, xúc... làm hại. Ai không sợ nghiệp, phiền não, sinh tử thì không bị sắc thanh hương vị xúc ở thế gian làm hại.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nếu ai chưa đoạn hẳn tập khí phiền não thì hoa ấy dính vào thân. Nếu ai đã đoạn hẳn tập khí phiền não

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

rồi thì hoa ấy rơi xuống.

Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi:

–Thiên nữ ở nhà này đã bao lâu rồi?

Thiên nữ trả lời:

–Tôi ở nhà này cũng như thời gian Tôn giả Xá-lợi Tử đã trụ nơi giải thoát.

Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi:

–Thiên nữ ở nhà này lâu như vậy chẳng?

Thiên nữ nói:

–Tôn giả trụ nơi giải thoát cũng lâu như vậy sao?

Tôn giả Xá-lợi Tử im lặng không trả lời.

Thiên nữ nói:

–Tôn giả là đại Thanh văn đầy đủ đại tuệ biện tài, hỏi một chút như vậy mà không trả lời được.

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

–Người giải thoát thì xa lìa các danh ngôn, nên đối với điều đó tôi biết nói sao đây.

Thiên nữ nói:

–Văn tự được nói ra đều là tướng giải thoát. Vì sao? Vì tướng giải thoát này chẳng phải ở trong, chẳng phải ở ngoài, chẳng phải chặng giữa mà có thể chứng đắc được. Văn tự cũng như vậy, chẳng ở trong, chẳng ở ngoài, chẳng ở chặng giữa mà có thể chứng đắc được. Cho nên chẳng phải lìa văn tự mà nói giải thoát. Vì sao? Vì tánh giải thoát ấy và tánh của tất cả pháp đều bình đẳng.

Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi:

–Há chẳng phải do lìa tham, sân, si... mà được giải thoát sao?

Thiên nữ nói:

–Vì những người tăng thượng mạn nên Đức Phật nói lìa tất cả tham, sân, si để được giải thoát. Nếu vì những người xa lìa tăng thượng mạn thì Ngài nói bản tánh của tất cả tham, sân, si... là giải thoát.

Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi:

–Lành thay! Nay Thiên nữ! Làm thế nào mà cô chứng được trí tuệ biện tài như vậy?

Thiên nữ trả lời:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Tôi không đắc, không chứng trí tuệ biện tài. Nếu nói tôi có đắc có chứng tức là kẻ tăng thượng mạn trong chỗ khéo thuyết pháp Tỳ-nại-da.

Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi:

–Đối với ba thừa, cô hướng về thừa nào?

Thiên nữ trả lời:

–Tôi hướng về cả ba thừa.

Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi:

–Cô dùng mật ý gì mà nói như vậy?

Thiên nữ nói:

–Vì thường giảng nói Đại thừa để người khác nghe, lãnh hội mà tôi làm Thanh văn. Vì tự nhiên hiện bày sự giác ngộ tánh chân thật của các pháp mà tôi làm Duyên giác. Vì không bỏ tâm đại Từ bi mà tôi làm Đại thừa.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Vì hóa độ các hữu tình cầu thừa Thanh văn nên tôi làm Thanh văn. Vì hóa độ các hữu tình cầu thừa Độc giác nên tôi làm Độc giác. Vì hóa độ các hữu tình cầu thừa Vô thượng nên tôi làm Đại thừa.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Như có người vào rừng Chiêm-bạc-ca chỉ ngửi mùi thơm của cây Chiêm-bạc-ca chứ không thích ngửi mùi thơm của cây cỏ khác. Cũng vậy, nếu ai ở nhà này thì chỉ thích mùi thơm công đức của Đại thừa chứ không thích những mùi thơm công đức của Thanh văn, Độc giác. Vì trong nhà này luôn được xông ướp mùi hương thơm nơi công đức vi diệu của tất cả pháp Phật.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nếu có Thích, Phạm, bốn Đại Thiên vương, Na-dà, Dạ-xoa, A-tố-lạc... cho đến Nhân phi nhân mà vào nhà này đều được chiêm ngưỡng Đại sĩ và được gần gũi, lễ kính, cúng dường, nghe đại pháp. Tất cả đều phát tâm đại Bồ-đề, đều do mùi thơm công đức vi diệu của tất cả pháp Phật mà ra.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Tôi ở nhà này đã hơn mười hai năm rồi nhưng chưa hề nghe nói những ngôn luận tương ứng về Thanh văn, Độc giác, chỉ nghe các Bồ-tát Đại thừa hành ngôn luận tương ứng với diệu pháp đại Từ, đại Bi bất khả tư nghì của chư Phật.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nhà này thường hiện lên tám pháp thù thắng chưa từng có. Tám pháp ấy là gì? Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử!

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nghĩa là nhà này thường có ánh sáng màu vàng rờng chiếu rực rỡ khắp ngày lẫn đêm đều giống nhau, không cần ánh sáng của mặt trời chiếu vào. Đó là pháp thù thắng chưa từng có thứ nhất.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nhà này thường có tất cả Nhân phi nhân ở thế gian. Sau khi họ đã vào nhà này thì không bị tất cả phiền não làm hại. Đó là pháp thù thắng chưa từng có thứ hai.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nhà này thường có những Thích, Phạm, bốn Đại Thiên vương... và các Đại Bồ-tát ở thế giới khác tụ tập không bao giờ ngớt. Đó là pháp thù thắng chưa từng có thứ ba.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nhà này thường nghe ngôn luận tương ứng với sáu Ba-la-mật bất thoái chuyển của Bồ-tát. Đó là pháp thù thắng chưa từng có thứ tư.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nhà này thường tấu lên những âm nhạc của trời, người. Từ những âm nhạc ấy diễn ra vô lượng trăm ngàn pháp âm. Đó là pháp thù thắng chưa từng có thứ năm.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nhà này có bốn kho báu lớn, châu ngọc đầy ắp không bao giờ hết, đem cung cấp bố thí cho tất cả những người nghèo khổ, người đơn chiếc, cô độc, người không chỗ nương tựa, người xin ăn, làm cho họ đầy đủ, nhưng châu báu không bao giờ hết. Đó là pháp thù thắng chưa từng có thứ sáu.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nhà này có Như Lai Thích-ca Mâu-ni, Như Lai Vô Lượng Thọ, Như Lai Nan Thắng, Như Lai Bất Động, Như Lai Bảo Thắng, Như Lai Bảo Diệm, Như Lai Bảo Nguyệt, Như Lai Bảo Nghiêm, Như Lai Bảo Âm Thanh, Như Lai Sư Tử Hống, Như Lai Nhất Thiết Nghĩa Thành... vô lượng Đức Như Lai khắp mười phương như vậy, nếu Đại sĩ này phát tâm cầu thỉnh thì chư Như Lai lập tức đến giảng nói tất cả pháp môn bí yếu của chư Phật. Nói xong thì đi ngay. Đó là pháp thù thắng chưa từng có thứ bảy.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nhà này luôn hiện tất cả cõi Phật trang nghiêm đủ công đức và các thứ trang sức lộng lẫy của cung điện trời. Đó là pháp thù thắng chưa từng có thứ tám.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nhà này luôn hiện tám pháp thù thắng chưa từng có như vậy. Ai có pháp bất tư nghì này mà còn phát tâm thích cầu pháp Thanh văn, Độc giác sao?

Khi ấy, Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi Thiên nữ:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Sao cô không chuyển thân nữ này?

Thiên nữ trả lời:

–Tôi ở nhà này đã hơn mười hai năm, tìm cầu tánh người nữ mãi vẫn không được thì làm sao có sự chuyển?

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Ví như thầy ảo thuật hóa ra huyễn nữ. Nếu ai có hỏi: “Sao cô không chuyển thân nữ này?” Hỏi như vậy có đúng không?

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

–Thiên nữ, không đúng. Vì huyễn đã không thật thì làm sao mà chuyển.

Thiên nữ nói:

–Cũng vậy, tánh tướng của các pháp đều chẳng chân thật, giống như huyễn hóa, tại sao Tôn giả hỏi là không chuyển thân nữ?

Ngay lúc đó, Thiên nữ dùng sức thần thông biến Tôn giả Xá-lợi Tử giống như một Thiên nữ, rồi tự biến mình như Tôn giả Xá-lợi Tử và hỏi:

–Sao Tôn giả không chuyển thân nữ đi?

Khi ấy, với dáng Thiên nữ, Tôn giả Xá-lợi Tử trả lời:

–Tôi không biết việc chuyển làm mất thân nam để thành thân nữ!

Thiên nữ lại nói:

–Nếu Tôn giả có thể chuyển thân nữ này, thì tất cả thân nữ khác cũng sẽ có thể chuyển được. Như Tôn giả Xá-lợi Tử thật chẳng phải là nữ mà hiện thành thân nữ. Tất cả thân nữ khác cũng lại như vậy. Mặc dù hiện thân nữ nhưng thật sự chẳng phải là nữ. Đức Thế Tôn y vào mật ý này mà giảng nói tất cả pháp chẳng phải nam, chẳng phải nữ.

Sau khi nói vậy xong, Thiên nữ thấu hồi thần lực trở lại và ai nấy đều hiện ra thân cũ của mình.

Thiên nữ hỏi Tôn giả Xá-lợi Tử:

–Tôn giả, thân nữ nay ở đâu?

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

–Thân nữ của tôi không còn, không biến chuyển.

Thiên nữ nói:

–Lành thay! Lành thay! Tôn giả! Tất cả cũng như vậy không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

còn, không chuyển, nói tất cả pháp không còn, không chuyển, đó chính là Phật ngữ.

Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi Thiên nữ:

–Ở đây nếu cô chết rồi sẽ sinh ở đâu?

Thiên nữ nói:

–Chỗ Như Lai hóa sinh ở đâu thì tôi sẽ sinh nơi chỗ đó.

Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi:

–Hóa Như Lai không chết không sinh. Vì sao nói sẽ có chỗ sinh?

Thiên nữ trả lời:

–Thưa Tôn giả! Nên biết các pháp và hữu tình cũng như vậy, không diệt không sinh. Vì sao hỏi tôi sẽ sinh vào chỗ nào?

Tôn giả Xá-lợi Tử hỏi Thiên nữ:

–Bao lâu nữa cô sẽ chứng đắc Chánh đẳng Bồ-đề vô thượng?

Thiên nữ trả lời:

–Nếu như Tôn giả Xá-lợi Tử trở lại làm phàm phu, đầy đủ pháp phàm phu thì tôi chứng Chánh đẳng Bồ-đề vô thượng lâu hay gần cũng thế.

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

–Không xứ sở, không quả vị, tôi sẽ trở thành phàm phu đầy đủ pháp phàm phu.

Thiên nữ nói:

–Tôn giả, cũng vậy, khi nào không có xứ sở, không có quả vị thì tôi sẽ chứng Chánh đẳng Bồ-đề vô thượng. Vì sao? Vì Bồ-đề vô thượng là không có chỗ trụ, cho nên cũng không chứng Bồ-đề.

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

–Nếu vậy vì sao Đức Phật nói hằng hà sa chư Phật hiện chứng Chánh đẳng Bồ-đề vô thượng, đã chứng, sẽ chứng.

Thiên nữ nói:

–Thưa Tôn giả! Đó đều là dùng ngôn ngữ, văn tự của thế tục mà nói có chư Phật ba đời chứng đắc, chứ chẳng phải nói Bồ-đề có quá khứ, vị lai, hiện tại. Vì sao? Vì Bồ-đề vô thượng là vượt qua ba đời. Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Tôn giả đã chứng đắc A-la-hán rồi sao?

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Không đắc mà đắc, đắc mà không chỗ đắc.

Thiên nữ nói:

–Thưa Tôn giả! Bồ-đề cũng thế, không chứng mà chứng, chứng mà không chỗ chứng.

Khi ấy, Bồ-tát Vô Cấu Xứng nói với Tôn giả Xá-lợi Tử:

–Thiên nữ này đã từng cúng dường, gần gũi, tôn thờ hơn chín mươi hai trăm ngàn câu-chi na do đa Đức Phật, trí tuệ thần thông đã tự tại, sở nguyện đã đầy đủ, đắc Nhân vô sinh đối, với Chánh đẳng Bồ-đề vô thượng đã vĩnh viễn bất thoái chuyển, theo diệu lực của bản nguyện, theo sở thích của mình, theo chỗ thích nghi mà tạo mọi thành thực cho chúng sinh.

M